

Таким чином, можна зробити висновок, що залучення у класі фортепіано ДМШ нотної літератури, створеної на основі фольклорних джерел, ефективно впливає на формування національної самосвідомості школярів і сприяє розвитку художньо-образного мислення юних піаністів. Знаменно, що останніми роками в Україні проводяться фестивалі і конкурси для юних піаністів, де обов'язковим номером виконавської програми учасників є твори з яскравою фольклорною образністю. Це спонукає до подальшого вивчення багатоаспектної проблеми використання педагогічного репертуару в позашкільних закладах освіти.

Список використаних джерел:

1. Барвінський В. О. Фортепіанні п'єси для дітей. – Тернопіль: Лілея, 1996. – 24 с.
2. Бочкарев Л. Л. Психология музыкальной деятельности. – М.: «Классика XXI», 2008–352 с.
3. Молчко У. Б. Фортепіанний альбом «Наші веснянки» Романа Никифоровіва – як зразок сучасного національно спрямованого репертуару // Молодь і ринок. – 2012. – № 8. – С. 123–126.
4. Нейгауз Г. С. Об искусстве фортепианной игры: Записки педагога. – М.: Музыка, 1988. – 240 с.
5. Юзюк З. І. Фортепіанна музика для дітей к творчості В. Барвінського, Н. Нижанківського та М. Скорика (до ювілеїв композиторів) // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного ун-ту. Серія: Мистецтвознавство. – 2013. – № 2. – С. 107–115.

Матюха Ю.М.

студентка,

*Чернігівський національний педагогічний університет
імені Т.Г. Шевченка*

СУТНІСТЬ МЕДІАТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ УРОКІВ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ

Сучасні науково-педагогічні джерела, що є орієнтованими на оптимізацію навчального-розвивального процесу уроків літературного читання акцентують свою увагу на високому потенціалі медіатехнологій. До цієї проблеми звернулися такі вчені Н. Савченко, О. Шликова, В. Биков, Р. Гуревич, Ю. Жук та ін. Упровадження медіатехнологій до освітнього процесу підіймає навчання на якісно новий рівень за рахунок використання засобів медіатехнологій на уроці. Тому перед нами постає необхідність у подальшому вивченні теоретичних питань щодо використання медіатехнологій під час навчального процесу, в особливості на уроках літературного читання.

Мультимедіа – це комбінування різних форм представлення інформації на одному носієві, наприклад текстової, звукової і графічної, або – анімації та відео [3]. У свою чергу медіатехнології є частиною освітнього процесу, засобом його ефективної організації.

На сьогоднішній день усі медіатехнології класифікують на традиційні та нові. Традиційні медіатехнології включають: друковану продукцію, періодичні видання, радіо, звукозапис, кінематограф, телебачення; нові (електронні) – відео, мобільні телефони, CD, DVD, комп'ютер, Інтернет.

А. Артюшенко вважає за доцільне використовувати класифікацію, що включає такі групи засобів медіаосвітніх технологій як апаратні і програмні. До апаратних засобів належать:

1) основні: комп'ютер, мультимедіа-проектор, маніпулятори (миша, клавіатура та ін.),

2) додаткові: пристрої CD і DVD, відео плеєри, аудіо плеєри, відео- та аудіо- записуючі пристрої, акустичні системи.

До програмних – мультимедійні програми і засоби створення мультимедійних медіапродуктів. Мультимедійні програми включають: мультимедіа презентації, мультфільми та мультимедійні Інтернет ресурси. До засобів створення мультимедійних продуктів відносить: програми створення і редагування презентацій, відеоредактори, редактори зображень, звукові редактори, онлайнві аудіо- і відеоредактори, Інтернет платформи для створення і зберігання текстів, слайд-шоу, сайтів, блогів та електронних сторінок [2].

Сучасні вчителі повинні бути готові до застосування у своїй професійній діяльності таких медіатехнологій: аудіо- та відеоредакторів, редакторів презентацій, редакторів для створення аудіо- та відеоматеріалів, редагування аудіо- та відеоінформації. Окрім того, щоб робота вчителя була ефективною та якісною, йому слід мати можливість не лише створювати власні медіазасоби, а й користуватися готовими.

У процесі підготовки до уроку літературного читання з використанням медіатехнологій вчитель не повинен забувати, що це, в першу чергу, урок, тому йому обов'язково слід скласти план уроку виходячи з його цілей. Під час підбору навчального матеріалу він повинен дотримуватися основних дидактичних принципів: систематичності та послідовності, доступності, диференційованого підходу, науковості та ін. У свою чергу засоби медіатехнологій не замінюють вчителя, а тільки доповнюють його [7, с. 9].

Отже, урокові літературного читання з використання медіатехнологій властиві такі особливості:

- Принцип адаптивності: пристосування медіатехнологій до індивідуальних особливостей дитини;

- Керованість: у будь-який момент можлива корекція процесу навчання вчителем;

- Інтерактивність і діалоговий характер навчання – засоби медіатехнологій мають здатність «відгукуватися» на дії учня і вчителя, «вступати» з ними в діалог, що і становить головну особливість використання медіатехнологій.

- Оптимальне поєднання індивідуальної та групової роботи;

- Підтримання в учня стану психологічного комфорту під час роботи із медіатехнологіями;

Медіатехнології можуть використовуватися як під час підготовки так і в процесі навчання. Так само їх можна застосовувати на всіх етапах уроку літературного читання: під час пояснення (введення) нового матеріалу, закріплення, повторенні, контролю.

При цьому медіатехнології виконують такі функції:

1. Як функції вчителя являють собою:

- джерела навчальної інформації;
- наочні посібники;
- тренажери;
- засоби діагностики і контролю.

2. Як функції робочого інструменту:

- засоби підготовки текстів, їх зберігання;
- графічні редактори;
- засоби підготовки виступів;
- обчислювальні машини великих можливостей [7, с. 29].

Проектуючи урок літературного читання вчитель може використовувати різні програмні продукти:

1. Мови програмування – за їх допомогою вчитель може скласти різні програмні продукти, які можна використовувати на різних етапах уроку, але на практиці їх застосовувати достатньо складно. Складання проекту за допомогою мови програмування вимагає спеціальних знань, умінь і навичок.

2. Для організації та проведення уроку можливим є використання готових програмних продуктів (енциклопедій, словників, навчальних програм і т.п.). Використання медіатехнологій у процесі вивчення курсу «Літературне читання» відкриває широкі можливості для створення та використання наочно-демонстраційного супроводу на уроці. Крім того, повторюючи пройдений матеріал, учень самостійно відтворює його, використовуючи засоби медіатехнологій, які вчитель демонстрував на уроці. При цьому він може перервати свою відповідь, зупинити її чи повторити ту частину, яку погано засвоїв. Такий підхід розвиває ініціативність і сприяє підвищенню інтересу учнів до предмета.

3. Значну допомогу вчителю для організації процесу підготовки та проведенні уроків літературного читання надає пакет Microsoft Office, який включає крім відомого всім текстового процесора Word ще й електронні презентації PowerPoint.

4. Програми для створення та редагування аудіо- та відеоматеріалів.

5. Текстовий редактор Word дозволяє підготувати роздатковий та дидактичний матеріал.

6. Електронні презентації дають можливість вчителю підготувати наочність до уроку витративши мінімум часу і зусиль.

7. Уроки, складені за допомогою PowerPoint видовищні і ефективні в роботі над інформацією [1].

Отже, медіатехнології, використані на уроках літературного читання, мають важливе значення для учасників навчального процесу та ефективності уроку взагалі. Для учня – це один із засобів стимулювання навчальної діяльності, помічник у засвоєнні навчального матеріалу. Для вчителів – це

засіб керування навчальним процесом, який може бути використаний на будь-якому етапі уроку. Але вчителям дуже важливо не тільки знати сутність медіатехнологій, а й вміти ними користуватися під час уроку літературного читання. Загалом урок літературного читання з використанням медіатехнологій, за умови правильної підготовки, стає насиченим та цікавим.

Список використаних джерел:

1. Андрієвська В.М. Проектування дидактичних ситуацій у навчанні молодших школярів з використанням комп'ютера : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук. : 13.00.09 «Теорія навчання» / В.М. Андрієвська. – Харків, 2009. – 20 с.
2. Артющенко А.В. Впровадження сучасних медіа-технологій при викладанні математики [Електронний ресурс] / А.В. Артющенко. – Режим доступу: <http://klasnaocinka.com.ua/uk/article/vprovadzhennya-suchasnikh-media-tehnologii-pri-vi.html>
3. Казаков Ю.М. Педагогічні умови застосування медіаосвіти в процесі професійної підготовки майбутніх учителів : автореф. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук. : 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / Ю.М. Казаков. – Луганськ, 2007.
4. Найдьонова Л.А. Медіакультура особистості: соціально-психологічний підхід: навч.-метод. посібник / за ред. Л.А. Найдьонової, О.Т. Баришпольця. – К.: Міленіум, 2010. – 440 с.
5. Мультимедіа : [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/Мультимедіа>
6. Суховірський О.В. Підготовка майбутнього вчителя початкової школи до використання інформаційних технологій: дис. ... к.п.н. : 13.00.04. / Суховірський О.В. – К., 2005. – 220 с.
7. Шакотько В.В. Методика використання ІКТ у початковій школі / В.В. Шакотько. – К. : Комп'ютер, 2008. – 128 с.

Овчаренко В.Ю.

асистент,

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

РОБОЧИЙ ЗОШИТ ЯК ЗАСІБ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ПРИ ВИВЧЕННІ МЕДИЧНОЇ ХІМІЇ

На сьогодні робочий зошит для практичних занять є одним із основних компонентів навчально-методичного комплексу з природничих дисциплін, що обумовлює необхідність дослідження особливостей використання навчальних посібників даного формату. Одне з перспективних завдань сучасної педагогіки полягає у визначенні алгоритмів конструювання робочих зошитів та їх впливу на вирішення проблеми диференціації і індивідуалізації процесу навчання, спрямованості на підвищення ефективності засвоєння матеріалу, формування практичних вмінь та навичок, удосконалення самостійної діяльності. Технологія конструювання робочих зошитів передбачає з'ясування місця і ролі посібника у навчальному процесі, із врахуванням характеру пошукової діяльності студентів, що дозволяє визначити доцільні напрями розробки методичного апарату.